Spěchám žít (Honey) - Chladil, Milan

Znám ten čas,
kdy topoly zlý déšť a vítr oholí a nechá stát.
Že léto končí s jesení,
že já na tom nic nezměním,se začnu bát.
Co až listí opadá,
mě s koncem léta napadá.Co bude dál.
Vím,budu mít listí zlatavý,
za to draze létem zaplatím.Já,zchudlý král.

Budu bloudit krajinou,
já sám,jen s vraní družinou a sám šlapat jíl.
Tak z natě ohně zapálím,
to pro cit lásky nestálý všech letních víl.
A hned jak chytím na kabát té první něžné vločky pád,
tak nechám ji tát.
Já vím,že to zní trochu hloupě
pak si najdu teplý doupě a budu spát.
Čas dlouhý.V čas zimní,to já půjdu spát.
Já v ten čas dlouhý zimní budu vážně spát.

Tak v dlouhém spánku beze snů
já budu čekat na vesnu a teplý fén.
Mě spánek pevně slepí víčka,
mech mi bude hlavu hýčkat něhou žen.
Já vím,že lidi netuší,
že já svůj život přeruším,když podzim ohlásí pád.
Já,když se léto chová skoupě,
tak si najdu teplý doupě a já jdu spát.
Noc dlouhou.V čas zimní,to já půjdu spát.
Já v ten čas dlouhý,zimní budu vážně spát.

Pak náhle,místo buzení,
já slyším rašit osení a trávu růst.
Ten dlouhý spánek už mě nudí,
když mě samo jaro budí,končí půst.
Já zas se cítím omládlý,
když voní ozón nasládlý,tak já musím jít.
Já ruku v ruce s jarem běžím,
v hlavě mi zní zvony z věží,spěchám žít.
Pak náhle,místo ...